

Tato práce popisuje postavení uprchlíků z Chorvatska a Bosny a Hercegoviny a vnitřně přesídlených osob z Kosova žijících v současné době v Srbsku. Soustředí se především na míru jejich integrace do srbské společnosti. Cílem této práce je tedy popsat, nakolik se uprchlíci a vnitřně přesídlené osoby cítí být součástí společnosti, ve které se byli nuceni usídlit.

V posledním desetiletí dvacátého století došlo v bývalé Jugoslávii následkem několika válek k mohutnému stěhování celých etnických skupin. To mělo mimo jiné za následek příchod ohromného počtu uprchlíků a vnitřně přesídlených osob do Srbska. V roce 1991 až 1995 přišlo do Srbska přes půl milionu uprchlíků z Chorvatska a Bosny a Hercegoviny. V roce 1999 jako následek bombardování Srbska a s tím spojeným odchodem srbského vojska z Kosova se do Srbska uchýlilo přes dvě stě tisíc takzvaně vnitřně přesídlených osob z Kosova.

Přestože počet uprchlíků a přesídlených osob je v Srbsku stále vysoký a jejich postavení se nezlepšuje, srbská veřejnost se tímto tématem příliš nezabývá. V samotném Srbsku se uprchlíkům a přesídleným osobám věnují například srbské nevládní organizace!. Velmi aktivní jsou především organizace, které se sdružují pod hlavičkou Srbské rady pro uprchlíky. Srbská rada pro uprchlíky také realizuje malé vlastní vědecké centrum s knihovnou. Tyto organizace zaprvé realizují různé praktické programy zaměřené na tuto cílovou skupinu a zadruhé publikují řadu textů a publikací zabývajících se tímto tématem.

Dalšími organizacemi, které se zabývají uprchlíky a vnitřně přesídlenými osobami a které vydávají publikace zaměřené na toto téma, jsou mezinárodní organizace.

Mezi tyto organizace patří například UNHCR, UNDP nebo Mezinárodní výbor Červeného kříže. Literatura vydávaná těmito organizacemi je velmi podobně zaměřena jako literatura srbských nevládních organizací.